

МОТИВИ

към ПРИСЪДА № 23 от 17.10.2023 година
по НОХД № 445/2023 година на Районен съд (РС) – Свиленград

С Обвинителен акт (ОА) по Досъдебно производство (ДП) (преобразувано от Бързо (БП) такова с Постановление на Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград от дата 10.07.2023 година) № 203/2022 година по описа на РУ – Свиленград, преписка с вх.№ 700/2022 година по описа на Районна прокуратура – Хасково, Ц. Л. – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград, повдига обвинение на З. С. Р., родена на ***** година в град Свиленград, област Хасково, българка, българска гражданка, живуща в *****, с начално образование, неомъжена, ЕГН *****, осъждана, за това, че

в периода от месец ноември 2021 година до месец юли 2022 година, включително, в град Свиленград, област Хасково, след като е била осъдена с влязло в сила на 27.03.2018 година Решение № 37/08.03.2018 година по гражданско дело (гр.д.) № 795/2017 година по описа на РС - Свиленград да издържа свои низходящи - сина си К. И. К., роден на ***** година и сина си Р. И. К., роден на ***** година, съзнателно не е изпълнила това свое задължение в размер на повече от 2 месечни вноски, а именно: 9 месечни вноски по 127.50 лв. месечно за детето К. И. К. и 9 месечни вноски по 127.50 лв. месечно за детето Р. И. К., всички на обща стойност 2 295 лв. и

в периода от месец август 2022 година до месец юли 2023 година, включително, в град Свиленград, област Хасково, след като е била осъдена с влязло в сила на 09.08.2022 година Решение № 127/21.07.2022 година по гр.д. № 20225620100299 по описа за 2022 година на РС - Свиленград за изменение на определената с Решение № 37/08.03.2018 година по гр.д. № 795/2017 година по описа на Районен съд - Свиленград месечна издръжка от 127.50 лв. на 200 лв. за всяко дете, да издържа свои низходящи - сина си К. И. К., роден на ***** година и сина си Р. И. К., роден на *****, съзнателно не е изпълнила това свое задължение си в размер на повече от 2 месечни вноски, а именно: 12 месечни вноски по 200 лв. месечно за детето К. И. К. и 12 месечни вноски по 200 лв. месечно за детето Р. И. К., всички на обща стойност 4 800 лв.,

или всичко общо дължима сума за издръжка 7 095 лв., като деянието е извършено повторно - след като е осъдена за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК с влязла в сила на 22.10.2021 година Присъда № 8/06.10.2021 година по НОХД № 751/2021 година по описа на Районен съд - Свиленград - престъпление по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1 от НК.

В съдебно заседание подсъдимият З. С. Р. и служебният ѝ защитник

– адвокат Д. Т., заявяват, че признават изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА, като дават съгласието си в хода на съдебното следствие да не се събират доказателства за тези факти. Молят за определяне на наказание „Пробация” поради наличие на смекчаващи вината обстоятелства.

Пострадалят И. К. К. като родител и законен представител на малолетните деца К. И. К., роден на ***** година и Р. И. К., роден на ***** година, е конституиран в процесуалното качество на частен обвинител. Представява се от адвокат А. Г.. От Съда се иска да наложи на подсъдимия Р. наказание при условията на чл. 54 от НК, което да бъде „Лишаване от свобода” в размер около минималния, предвиден в НК, което наказание да бъде отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 3 години, тъй като първото осъждане за идентично деяние на наказание „Пробация” явно не било изиграло своята роля. Претендират се разноси по делото.

Представителят на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград: Прокурор Ц. Л. поддържа обвинението по отношение на фактическата обстановка, изложена в ОА. Изразява становище същото да е безспорно доказано от обективна и субективна страна, при изцяло потвърдена фактическата обстановка от събраните доказателства в хода на процеса, както и установени съставомерни – обективен и субективен признаци на вмененото престъпление по възведената правна квалификация, така също и неговото извършване и авторството му в лицето на подсъдимия Р.. Поради това, Прокурорът пледира за признаването ѝ за виновна и осъждането ѝ, като ѝ бъдат наложени предвидените в чл. 183, ал. 4 от НК наказания, които да се индивидуализират при условията на чл. 54 от НК, като ѝ бъде наложено наказание „Пробация” в размер на 10 месеца с приложението на двете задължителни пробационни мерки, както и наказание „Обществено порицание”.

Дирекция „Социално подпомагане” (ДСП) – Свиленград (по настоящия адрес на децата К. и Р. И. и К. и съгласно § 1, т. 15 от Допълнителната разпоредба на Закона за закрила на детето (ЗЗДет)), уведомена на основание чл. 15, ал. 6 от ЗЗДет, не изпращат представител.

Производството в съдебната си фаза протече по реда на диференцираната процедура на глава XXVII от НПК – съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, при изрично изразено съгласие от подсъдимия З. С. Р. и нейния защитник – адвокат Д. Т., в открито съдебно заседание, след разпоредено от Съда предварително изслушване на страните на основание чл. 370, ал. 1 от НПК. Поради това разглеждането на делото, по посочения особен процесуален ред се явява процесуално допустимо, с оглед наличие на предпоставките по чл. 370 от НПК и изрично изразено съгласие от привлечения подсъдим, като същото и Съдът уважи, след изслушването на страните, постановявайки нарочен Съдебен акт за провеждане на съкратено съдебно следствие във фактически състав на

цялостно признание на фактите от обстоятелствената част от ОА, без да събират доказателства тях. Т.е. на основание чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК, Съдът, след като взе предвид, че самопризнанията на подсъдимия З. С. Р. се подкрепят от събраните в ДП доказателства, с Определение обяви, че ще ползва самопризнанията, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА.

Съдът, обвързан от процесуалната норма на чл. 373, ал. 3 от НПК, обсъждайки направеното от подсъдимия З. С. Р. индивидуално самопризнание в хипотезата на чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК - пълно признание на всички факти от обстоятелствената част на ОА, приема за установено от фактическа страна, следното, така както и се твърди в същия:

Видно от приложената актуална Справка за съдимост с рег.№ 230810005000362092 от 10.08.2023 година, издадена от Бюро за съдимост при РС - Свиленград, подсъдимият З. Р. е осъждана – с Присъда № 8/06.10.2021 година по НОХД № 751/2021 година по описа на РС - Свиленград, влязла в сила на 22.10.2021 година, е осъдена за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК за това че за периода от месец декември 2019 година до месец август 2021 година, включително, съзнателно не е изпълнила задължението си да издържа свои низходящи – синовете си К. и Р., като ѝ е наложено наказание „Пробация” с двете задължителни пробационни мерки за минималния срок от по 6 месеца. Преди тази Присъда е призната за виновна за същото престъпление, но не ѝ е наложено наказание на основание чл. 183, ал. 3, вр.ал. 1 от НК.

Видно от приложената в кориците на ДП Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние подсъдимият Р. не притежава недвижими имоти и моторни превозни средства, както и друго движимо имущество на стойност над 1 000 лв., ценни книжа, дялове в дружества, парични средства по банкови сметки. Има общо четири малолетни деца, за две от които тя полага непосредствените грижа – Т. и С.. Няма доходи, съгласно изявлението ѝ, направено пред настоящия Съдебен състав.

Съгласно Характеристичната справка, изготвена от Мл.ПИ Т.Факиров (служител на Участък – Любимец) подсъдимият Р. има криминалистическа и съдебна регистрации, които са идентични с осъжданията ѝ, посочени по-горе в настоящото изложение.

Подсъдимият З. С. Р. заживява на семейни начала, без сключен граждански брак, със свидетеля И. К. от 2011 година в къщата на родителите му в град Свиленград, област Хасково. От съвместното им съжителство се раждат синовете им К. И. К., роден на ***** година и Р. И. К., роден на ***** година. След 6-годишно фактическо съжителство отношенията между двамата се влошават и те се разделят, като малолетните К. и Р. остават да живеят в дома на баща си в град Свиленград, област Хасково, на улица „Вихрен” № 7.

Тъй като майката не полага грижи за отглеждането на децата си и не плаща издръжка, на 09.11.2017 година бащата - свидетелят И. К. завежда

гр.д. в РС – Свиленград като с Решение № 37/08.03.2018 година, постановено по гр.д. № 795/2017 година упражняването на родителските права върху малолетните К. и Р. са предоставени на бащата, а майката З. Р. е осъдена да плаща на малолетните си деца месечна издръжка в размер на по 127.50 лв. за всяко едно от децата чрез техния баща и законен представител – свидетеля И. К., считано от датата на подаване на Исковата молба до настъпването на законна причина за изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от падежа до окончателното плащане. Решението на Съда влиза в сила на 27.03.2018 година. Свидетелят И. К. се снабдява с Изпълнителен лист № 132 от дата 03.04.2018 година за присъдената издръжка на децата.

Тъй като не плащала дължимата издръжка за двете деца за периода от месец октомври 2018 година до месец ноември 2019 година, включително, З. Р. е призната за виновна за извършено престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК с влязла в сила на 14.08.2020 година Присъда № 19/29.07.2020 година, постановена по НОХД № 828/2019 година по описа на РС - Свиленград, но не ѝ е наложено наказание на основание чл. 183, ал. 3, вр.ал. 1 от НК, тъй като до приключване на производството пред РС – Свиленград е платила дължимата сума за издръжка на децата си.

След постановяване на посочената Присъда на РС - Свиленград, З. Р. отново не плаща дължимата издръжка за децата си и с Присъда № 8/06.10.2021 година на РС - Свиленград, влязла в сила на 22.10.2021 година по НОХД № 751/2021 година е осъдена за извършено от нея престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, касаещо периода декември 2019 година до месец август 2021 година, включително, на наказание „Пробация” с приложението на двете задължителни пробационни мерки в минимален срок.

След осъждането по цитираното в предходния абзац НОХД З. Р. продължава да не заплаща дължимата издръжка.

На 03.05.2022 година свидетелят И. К. подава Искова молба до РС - Свиленград, с която иска увеличаване на определената за децата К. и Р. месечна издръжка. С Решение № 127/21.07.2022 година, постановено по гр.д. № 20225620100299 по описа на РС – Свиленград за 2022 година, месечната издръжка, определена с Решение № 37/08.03.2018 година, постановено по гр.д. № 795/2017 година по описа на РС - Свиленград, дължима от З. Р. за децата К. и Р. е увеличена от 127.50 лв. на 200 лв., считано от датата на подаване на Исковата молба до настъпването на законна причина за изменение или прекратяване. Решението влиза в сила на 09.08.2022 година. Свидетелят И. К. се снабдява с Изпълнителен лист от дата 27.07.2022 година за увеличения размер на издръжката на децата.

След поредното осъждане З. Р. продължава да не заплаща дължимата издръжка, поради което свидетелят И. К. депозира Жалба до Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград, по повод на която е образувано БП, преобразувано в настоящото ДП.

Видно от Писмата на ДСИ при РС – Свиленград и ЧСИ Николета Кавакова, при които има образувани изпълнителни дела във връзка с посочените Изпълнителни листи (изпълнителното дело най-напред е образувано при ДСИ при РС – Свиленград, след което е изпратено за продължаване на изпълнителните действия при ЧСИ Кавакова), става ясно, че З. Р. не е плащала дължимите издръжки по образуваните изпълнителни дела, а внесените суми са преведени по сметката на вискателя К. за погасяване на разносните по гр.д. и изпълнителните дела.

Видно от приложения в кориците на делото Социален доклад става ясно, че бащата отглежда децата в семейна среда, подпомаган от бабата и дядото по бащина линия и от съжителстващото с него лице З.С.А. осигурил им е подходящо жилище, обзаведено практично и функционално с мебели и ел.уреди, необходими за едно домакинство, поддържа се добра хигиена, децата са в добро здравословно състояние, дневният им режим е съобразен с възрастта им, задоволени са нуждите и потребностите им съобразно възможностите на бащата, който работи в сферата на селското стопанство, развиват се нормално за възрастта си, получават необходимите обич, топлина и внимание от разширения семеен кръг от близките по бащина линия, не са нарушени правата и интересите им, осигурена им е сигурна и безопасна среда, има подкрепяща мрежа.

По делото не са установени данни, с оглед събраните доказателства, в инкриминирания период, както и понастоящем да е отпаднало основание за плащане на месечните издръжки на децата К. и Р.. Също така към настоящия момент липсват данни подсъдимият Р. да е изпълнила задължението си за плащане на дължимите издръжки, в сумарен размер от 7 095 лв. за децата К. и Р..

Разпитана в хода на ДП подсъдимият Р. заявява, че разбира в какво е обвинена, съжالياва за станалото и заявява, че не е имала финансова възможност да плаща редовно издръжката на двете деца К. и Р., тъй като работила само сезонна работа и имала две деца, които също трябвало да издържа – Т. и С., а инфлацията постоянно растяла и животът ставал все по – скъп, не получавала и помощ от родителите си. Същата се признава за виновна по така предявеното ѝ обвинение. В съдебната фаза на процеса подсъдимият Р. се признава за виновна.

По делото се извършени множество процесуално-следствени действия: разпити на свидетели, изискани са и са приложени множество писмени документи и т.н.

Събирането и проверката на доказателствените средства се извърши по реда и при условията на чл. 371, т. 2, вр.чл. 373, ал. 3 от НПК. Изведената въз основа на тях фактическа обстановка, която Съдът изложи, е безспорно и несъмнено установена, за което се цениха направените в съдебно заседание самопризнания от подсъдимия Р., подкрепени от приложенияте към ДП и приобщени по надлежния ред - чл. 283, вр.чл. 373 от НПК писмени

доказателства и доказателствени средства, както и гласните доказателства – свидетелски показания. Писмените доказателствени източници, ценени от Съда, включват: Докладна записка; Жалба; Присъда № 8 от 06.10.2021 година по НОХД № 751/2021 година на РС – Свиленград; Присъда от 29.07.2020 година по НОХД № 828/2019 година на РС – Свиленград; Решение № 37/08.03.2018 година по гр.д. № 795/2017 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 27.03.2018 година; Решение № 127/21.07.2022 година по гр.д. № 20225620100299 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 09.08.2022 година; Удостоверения за раждане на децата К. и Р.; Писма от различни институции; Социален доклад; Характеристична справка; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние; Справки за съдимост и актуална такава; приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл. 283 от НПК. Кръгът на гласните доказателства, обхваща показанията на свидетелите, разпитани в хода на ДП, а именно: И. К. К. и К. И. К., материализирани в съответните Протоколи за разпит на свидетел. Същите Съдът кредитира изцяло с доверие, поради липсата на противоречия в тях, систематиката им, корелацията им, подкрепени и от данните, съдържими се в писмените доказателствени източници, така и с оглед начина на формирането им. Описаната фактическа обстановка относно периодът, мястото, механизмът на изпълнителното деяние, както и неговото авторство са доказани пряко от направеното самопризнание на подсъдимия Р. по чл. 371, т. 2 от НПК, което се подкрепя от доказателствата, събрани на ДП и надлежно приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК, а именно: показанията на свидетелите, Справки за съдимост, Социален доклад, Удостоверения за раждане, Решение № 37/08.03.2018 година по гр.д. № 795/2017 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 27.03.2018 година, Решение № 127/21.07.2022 година по гр.д. № 20225620100299 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 09.08.2022 година и др.

Съдът възприе като достоверни и изчерпателни и показанията на свидетеля И. К. К., макар и същата да се явява пострадал от деянието, тъй като това a priori не е индиция за недостоверността на твърденията му. Фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл. 102 от НПК могат да бъдат установени с всички допустими доказателствени средства, като нито едно от тях не се ползва с предварително определена доказателствена сила. Показанията на пострадалото лице са важен източник на преки доказателства и не могат да бъдат игнорирани само поради евентуалната им заинтересованост от изхода на делото. Настоящият състав кредитира показанията на пострадалото лице като обективни, безпристрастни и логически последователни. Същият излага точно и конкретно, обстоятелствата относно инкриминираното деяние, което описва изчерпателно. Не е налице индиция за недостоверност на показанията му. С изложените правни аргументи, Съдът оцени за правдиво звучащи неговите показания и ги възприема за обективни и достоверни, давайки им доверие. В този смисъл обосновано е и правдивото им звучене. Поради това,

същите се ползваха за изграждане на фактическите правни изводи.

Що се отнася до писмените доказателства, те не се оспориха по своето съдържание и/или истинността им, не се констатираха от Съда и техни недостатъци от външна, формална страна на документите, поради което те се кредитираха за достоверни. А онези от тях, представляващи официални документи и/или доказателствени средства по смисъла на НПК за извършените процесуално-следствени действия, съответно имат необходимите реквизити, съставени са от компетентни органи и по предвидения процесуален ред, в този смисъл същите са редовни и годни такива, валидно удостоверяващи ги. Частните документи, също не се оспориха по своето съдържание и следва да бъдат ценени относно възпроизведените факти в тяхното съдържание, доколкото и са относими и необходими за доказване на повдигнатото обвинение и за преценката на личността на подсъдимия Р. и нейното имуществено състояние, от тук и релевантни за индивидуализацията на следващите се наказания. Въз основа на гореизброените и обсъдени писмени и гласни доказателства се формираха фактическите и правни изводи относно периода, мястото и изпълнителната форма на деянието и неговият механизъм на извършване, както и авторството му.

Доказателствата, приобщени по делото, включително и гласните, са събрани по съответния ред, условия и в съответната форма. Същите са безпротиворечиви, логични, взаимно кореспондиращи и допълващи се, поради което Съдът ги кредитира изцяло. Липсват противоречия, които да налагат, обсъждането им от Съда, извън вече изложения аргумент за безпротиворечивостта им. Поради изложеното и Съдът прие, че направеното от страна на подсъдимия признание относно всички релевантни факти по обвинението, кореспондира и се подкрепя от събраните безпротиворечиви доказателства, като на основание императивните разпоредби на чл. 373, ал. 2 и ал. 3 от НПК, ползва това самопризнание за изграждането на фактически и правни изводи при постановяване на Присъдата.

В случая няма спор по фактите.

Няма спор и по дадената правна квалификация на деянието на подсъдими З. Р..

При така изяснената фактическа обстановка и установените факти, изведени в хипотезата на чл. 373, ал. 3 от НПК, Съдебният състав достигна до единствено възможния и несъмнен извод, че с действията си подсъдимият З. С. Р. е осъществила състава на престъплението чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1 от НК.

Престъплението по чл. 183, ал. 1 от НК е такова на просто извършване и законът не се интересува от нищо друго, освен от факта на неплащане на издръжката. От обективна страна трябва да е налице безспорно установеният факт на неплащане на издръжката от подсъдимия за посочения

период, за който е била дължима, и което задължение е ежемесечно и не може да бъде съзнателно прекъсвано. Всякакви други обстоятелства (включително липса на доходи при наличие на трудоспособна възраст и на обективни причини за неизпълнение за задължението си) са без значение и са предмет на други (включително и граждански) производства, които не могат да бъдат взети предвид от наказателния Съд във връзка с предявено обвинение за неплащане на издръжка по [чл. 183, ал. 1 от НК](#). От наказателноправна гледна точка са от значение единствено обстоятелствата, че е налице парично задължение, което се дължи на равни месечни вноски, и което не е изпълнено за повече от 2 месечни периода. Т.е. изпълнителното деяние на посоченото престъпление се състои в това, че деецът като е осъден да издържа свой низходящ и съзнава напълно, че не плаща ежемесечните вноски за издръжката - съзнателно не изпълнява задължението си за издръжка. Престъплението по [чл. 183 от НК](#) е продължено престъпление, което се осъществява с едно деяние във форма само на бездействие и то трайно и непрекъснато в определен период от време като по този начин се създава едно трайно престъпно състояние, което продължава до неговото прекратяване. От друга страна, съгласно наказателноправната теория престъплението е формално, което се осъществява чрез бездействие (както вече бе посочено). Когато деянието е извършено повторно е налице хипотезата на ал. 4 на чл. 183 от НК.

Както вече бе посочено съвкупната преценка на установените по делото факти, изведени въз основа на анализа на събраните доказателства по делото, обосновава категорично правно съждение, да е доказано извършването на престъплението - предмет на обвинението и неговото авторство. С деянието си подсъдимият З. С. Р. е осъществила както от обективна, така и от субективна страна, престъпния състав по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1 от НК.

Доказани по делото, с преки доказателства и надлежните доказателствени средства, са релевантните фактите: произходът на децата - низходящи на подсъдимия Р. и осъждането ѝ с влязло в сила на 27.03.2018 година Съдебно решение № 37/08.03.2019 година по гр.д. № 795/2017 година по описа на РС - Свиленград, да заплаща месечна издръжка на същите, в конкретно определен размер, а именно: от по 127.50 лв., считано от 09.11.2017 година, изменено с влязло в сила на 09.08.2022 година Съдебно решение № 127/21.07.2022 година по гр.д. № 20225620100299 година по описа на РС - Свиленград, като месечната издръжка е увеличена на 200 лв., считано от 03.05.2022 година, както и неизпълнението на тези ѝ задължения за повече от 2 месечни вноски. Така, в частност, установеният период на нейното бездействие, обхваща времето от месец ноември 2021 година до месец юли 2022 година, включително, за месечна издръжка в размер на 127.50 лв. и от месец август 2022 година до месец юли 2023 година, включително, за месечна издръжка в размер на 200 лв.; като подсъдимият Р. е неизправен длъжник съответно за общо от 9 месечни вноски и 12 месечни

вноски за паричната издръжка на децата К. и Р., които е осъдена да плаща, тъй като упражняването на родителските права и непосредствени грижи за отглеждането им, са предоставени, респ. поети от другия родител (бащата - свидетелят И. К. К.). До тези основни обективни признаци се свеждат и предвидените в престъпния състав на чл. 183, ал. 1 от НК предпоставки, които безспорно в настоящия казус са налице и са доказани – постановен е Съдебен акт за присъждане на ежемесечна издръжка, съответно е изменен размерът чрез увеличаването ѝ, както и неплатени повече от 2 вноски от същата. Всички неизплатени месечни издръжки, сборно възлизат на 21 месечни вноски от дължимата издръжка за всяко едно от децата и в това си цифрово изражение очевидно надхвърлят и то значително предвидения в НК минимум - 2 неплатени вноски съгласно фактическия състав на чл. 183, ал. 1 от НК. Липсват данни за плащане на част или някои от месечните издръжки за времето на инкриминирания период, като категоричен и безспорен извод за валидното надлежно погасяване на същите, не може да се формира от събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съвкупното им обсъждане. Поради това, Съдебният състав прие, че е налице бездействие и неизпълнение на родителското задължение по отношение на децата за инкриминирания период, визиран в обвинението.

Не са налице факти, от които да се направи извод за настъпила промяна в обстоятелствата или настъпила обективна невъзможност от страна на подсъдимия Р. да заплаща присъдената издръжка на посочените деца. Същата е в трудоспособна възраст, следователно и няма пречки да реализира доходи от трудово или друго правоотношение. Липсата на имущество, като източник на доходи и влошеното финансово състояние, не я освобождават от задължението като родител да издържа ненавършилите си пълнолетие деца, с оглед обективния, безусловен характер на това задължение. Липсват данни, съгласно които препятстващи плащането на издръжката обстоятелства да са били установявани по предвидения за това ред ([чл. 150](#) и [чл. 151 от СК](#)). Единствено в производството по иск за издръжка се вземат предвид доходите на родителя, който е задължен да дава издръжка, както и възможностите му за това, като важи правилото, че размерът на издръжката се определя от нуждите на търсещия, но не повече от възможностите на дължателя. Съгласно чл. 150 от СК единствено при изменение на обстоятелствата, при която размерът и основанията за даване на издръжката е определен, присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена. С тези съображения и Съдът приема, отсъствие на обективни обстоятелства, които да са попречили на подсъдимия Р. да изпълни задълженията си и да плати издръжката на своите нидходящи – децата К. и Р., след като е била осъдена да плаща такава със Съдебно решение, респ. изменението му. Доказани са авторството на деянието, периодът и мястото на извършването му – град Свиленград, област Хасково, където се дължат действията за престиране на носимите парични задължения за издръжки, т.е. където бащата и децата живеят – град Свиленград, област Хасково.

В резултат на пълното си бездействие, през инкриминирания период, изразило се в цялостно неплащането на дължимите вноски за месечната издръжка на децата, считано от месец ноември 2021 година до месец юли 2023 година, включително, настъпил е и престъпният резултат по отношение на кредиторите – децата К. и Р., действащи чрез законния си представител и техен баща – родителят, упражняващ родителските права. Забавата е за общо 21 месечни вноски за всяко едно от децата, а общата сума на неплатените издръжки в резултат на просто математическо пресмятане, възлиза на стойност общо 7 095 лв. Неизпълнението на посочените задължения - периодично, месечно е за срок, надхвърлящ минимално изискуемия от закона - 2 месечни вноски, като в случая непрестираните са 21 вноски спрямо всяко едно от двете деца.

Предвид изложеното като пълнолетно вменияемо лице подсъдимият З. С. Р. е годен субект на престъплението.

Извършеното от З. С. Р. престъпление е правилно квалифицирано като извършено при условията на повторност с оглед съдебното ѝ минало - осъждана е за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК. Настоящият инкриминиран период на неплащане на издръжка от подсъдимия З. С. Р. се отнася за престъпление, извършено след като тя е била осъждана с влязла в сила Присъда за друго такова престъпление и преди да е изтекъл 5 годишния срок по чл. 30, ал. 1 от НК.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно по смисъла на чл. 11, ал. 2, хипотеза първа от НК. Налице е умисъл, като форма на вината. Бездействието на подсъдимия Р. и неизпълнението на задължението ѝ за издръжка е напълно съзнателно. Деянието е извършено с цялостно изразени волеви и интелектуален моменти на умисъла, при съзнаване неговия общественноопасен характер, както и последиците – общественноопасни. Подсъдимият З. С. Р. е имала знание за дължимостта на издръжката на своите деца – низходящи, с цел предоставяне на средства за задоволяване на потребностите за физическото и духовното развитие на децата, съгласно Съдебното решение за присъждането им, респ. Съдебното решение за увеличаването им, които са ѝ били известни, знаела е и точния размер на тези издръжки, че се дължат ежемесечно, както и периодът, за който не е внесла вноските, разбирала е и характера (неотменимост и периодичност с месечно престиране на сумите) на задълженията си. Въпреки това напълно осъзнато е бездействала за прякото му изпълнение, чрез плащане, поради това от волева страна, безспорно е предвиждала сигурното и възможно настъпване на престъпния резултат - вредните последици, обхващащи ежемесечната издръжка, от която са била лишени децата ѝ и по този начин лишава децата си от необходимите материални средства, определени по съответния гражданскоправен ред, и тъй като и последните са били предвиждани от нея – налице е прекият ѝ умисъл за извършване на престъплението. Обективната невъзможност за изпълнение на задължението за издръжка, поради липсата на материални възможности за това, няма за

последница липса на субективна страна на деянието. За да бъде то съставомерно и от субективна страна (както вече бе посочено), достатъчно е само и единствено деецът да съзнава, че - първо, има установено с влязла в сила Съдебно решение парично задължение (изискуемо и ликвидно) да заплаща издръжка, и второ - че не плаща. Причините за неплащането са без всякакво правно значение, както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение.

По изложените съображения, Съдът призна подсъдимият З. С. Р. за виновна в извършването на престъпление по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1 от НК, която правна квалификация и е възведена с внесения ОА.

Подсъдимият З. С. Р. е родена на ***** година в град Свиленград, област Хасково, с ЕГН *****. Българска гражданка е от български произход. Живее в град *****. С начално образование е. Не е омъжена, живее на семейни начала и от съвместното си съжителство има още две малолетни деца. Осъждана е. В момента не работи.

При определяне вида и размера на наказанията на подсъдимия Р., Съдът се съобрази с двата основни принципа на наказателноправната ни система, а именно: принципът на законоустановеност и принципът на индивидуализация на наложените наказания.

Съгласно първият принцип на наказателноправната ни система за извършеното от подсъдимия Р. престъпление в специалния текст на чл. 183, ал. 4 от НК се предвиждат наказания „Лишаване от свобода” до 2 година или „Пробация”, както и е предвидено наказанието „Обществено порицание”. Разпоредбата на чл. 183, ал. 4 от НК дава възможност на Съда да избере едно измежду две, предвидени като основни наказания – „Лишаване от свобода” или „Пробация”, като го задължава да добави и кумулативно предвиденото наказание „Обществено порицание”. Наказанието „Лишаване от свобода” няма специален минимум, което позволява замяна на наказанието „Лишаване от свобода” с друг вид наказание при условията на чл. 55 от НК. При условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „в” от НК наказанието „Пробация” може да бъде заменено с „Глоба”.

За пълнота следва да се посочи, че по отношение на подсъдимия Р. не може да се приложи разпоредбата на чл. 78а от НК, тъй като не са възстановени причинените от престъплението имуществени вреди и тъй като е била осъждана, за което деяние не е реабилитирана.

При индивидуализацията и конкретизацията на наказателната отговорност на подсъдимия Р., Съдът се съобрази с обществената опасност на деянието и дееца, мотивите за извършване на престъплението, степента и формата на вината, както и всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства по смисъла на закона. Обсъждайки въпросът за следващите се наказания, които да бъдат наложени на подсъдимия З. Р., за престъплението в извършването на което тя беше призната за виновна, в спазване на правилото

на чл. 54 от НК, Съдебният състав взе предвид, че обществената опасност на деянието е завишена предвид стойността на неплатената издръжка за ненавършилите пълнолетие деца (сравнено с минималната работна заплата за страната за 2021 година в размер на 650 лв. съгласно ПМС № 331/26.11.2020 година, за 2022 година в размер на 710 лв. съгласно ПМС № 37/24.03.2022 година и за 2023 година в размер на 780 лв. съгласно ПМС № 497/29.12.2022 година) - за да прецени, че е налице завишената обществена опасност на деянието Съдът отчете и завишеното обществено недоволство и критика към подобни престъпни деяния. Взеха се предвид и причините за извършване на престъплението - незачитане на установения в страната правов ред и неизпълнение на родителските задължения от страна на подсъдимия Р.. Отчетоха се и смекчаващите отговорността обстоятелства, с която правна характеристика се съобрази Съдът – младата възраст на Р., съдейства за разкриване на обективната истина, направеното признание от подсъдимия (макар последното да играе процесуалната роля като предпоставка за провеждане на съдебното следствие при условията на глава XXVII от НПК), изразеното критично отношение към деянието, декларираното желание за в бъдеще добросъвестно да заплаща дължимата сума за месечната издръжка на децата, коректното ѝ поведение на фазата на съдебното производство, факта, че дължи издръжка и на още две малолетни деца – Тео на 5 години и Стефан на 2 години. Съдът прие, че характеристичните данни на подсъдимия Р. разкриват една положителна насока, тъй като освен осъжданията ѝ не са посочени други отрицателни (негативни) характеристики на личността ѝ, което навежда на мисълта, че такива не са констатирани от полицейските органи; поради което и това обстоятелство се възприе като смекчаващо вината ѝ. Също така, съобрази се с оценка на отегчаващото обстоятелство - значителният брой неплатени вноски, многократно надвишаващи минимално предвидените за съставомерността на деянието, което безспорно завишава обществената опасност с оглед продължителния период на бездействието, довело в последица до ограничаване възможностите за социално развитие на децата и до затруднения за другия родител да покрива ежедневните им нужди, осигурявайки необходимите парични средства тяхната. Взе се предвид и фактът, че подсъдимият Р. се намира в трудоспособна възраст, макар и отглеждаща още две свои малолетни деца. Съобразно относителната тежест на тези релевантни за отговорността обстоятелства, Съдът прецени че индивидуализацията на наказанията следва да се проведе в хипотезата на чл. 54 от НК, като се прие съотношение на превес на смекчаващите обстоятелства и при незавишена обществена опасност на децата с оглед изложеното по-горе относно личността ѝ.

За престъплението, в което подсъдимият Р. беше призната за виновна – чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1 от НК в материалната наказателна норма, както вече бе посочено, предвидени в условия на алтернативност са две наказания – „Лишаване от свобода” и „Пробация”. Измежду посочените и мотивиран от предходните съображения, относно индивидуализацията, респ.

обстоятелствата, релевантни за отговорността, Съдът прецени по-лекото измежду двете алтернативно предвидени такива, а именно: наказанието „Пробация” (по втората алтернатива на закона) за по-подходящо в случая, с оглед целите, предвидени в чл. 36 от НК и личността на дееца.

Поради това, съобразно изложените правни аргументи и в рамките на предвидената в чл. 183, ал. 4 от НК санкция, Съдебният състав определи и наложи на подсъдимия Р. наказание „Пробация” със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес” с периодичност на явяването 2 пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител”. Съдът счита че за даване възможност на подсъдимия Р. да работи и да изплаща издръжка на децата си ще е достатъчен срок на определените пробационни мерки в размер малко над минималния, а именно: 9 месеца. За да определи точно този размер на наказанието „Пробация”, Съдът се с обстоятелствата, че подсъдимият Р. по време на целия процес, включително и на фазата на ДП изразява критично отношение към деянието и декларира желание за в бъдеще добросъвестно да заплаща дължимите суми за месечните издръжки на децата. Съдът се съобрази и с факта, че при предходното ѝ осъждане за идентично деяние е било наложено наказание „Пробация”, но в минимален размер, което както стана ясно, не е изиграло своята превъзпитателна роля.

Наказанието „Пробация” следва да се изпълни по настоящия адрес на подсъдимия Зоя Стоянова Руменова.

Съдът наложи и кумулативно предвиденото наказание „Обществено порицание”, което следва да се изпълни чрез обявяване на Присъдата на видно място в сградата на Община – Любимец, където живее Р..

Така индивидуализираните наказания ще въздействат в достатъчна степен върху личността на подсъдимия Р. като предизвикат положителни промени в съзнанието и я мотивират към правомерно поведение в бъдеще, без с тази по-малка по обем принуда да се намалява ефективността на наказателната репресия, съответна на целите на индивидуалната превенция. В случая наказанията биха допринесли със своята неизбежност, а не толкова със строгостта си, като с тях подсъдимият Р. ще бъде предупредена, че подобно поведение не може да бъде толерирано, а само наказвано, едновременно с което ще ѝ даде възможност да преосмисли напълно извършеното. Съдът се надява с това да се повиши чувството ѝ за отговорност и гражданско правосъзнание, за да не допуска занапред подобни престъпления. От друга страна индивидуализирани така по вид и размер, наложените наказания, Съдът прецени за необходими, достатъчни и справедливи за постигане целите на наказателната репресия, дефинирани в чл. 36 от НК, а именно: да се въздействува възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото и предвид направеното искане в тази

насока, Съдът осъди подсъдимия Р. да заплати 1 000 лв., представляващи извършените от И. К. разноси за адвокатско възнаграждение, касаещи процесуалното представителство на адвокат А. Г..

Мотивиран от гореизложеното Съдът постанови Присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

(Кремена Стамболиева)